

BE TRANSFORMED

De brief van Paulus aan de Romeinen

Bijbeltekst HSV met aantekeningen
van Warren W. Wiersbe

ZELF AAN
DE SLAG

Be Transformed – De brief aan de Romeinen

- Bijbeltekst HSV met aantekeningen van Warren W. Wiersbe

Warren W. Wiersbe

Notes of the Book of Romans from the *Transformation Study Bible*,
published by David C. Cook

Dutch edition © 2022 by Grace Publishing House, Rhenen, The Netherlands
www.gracepublishinghouse.com

Vertaling: Elza Oudenampsen-Fijnvandraat
Ontwerp en opmaak: AmpsenDesign, Apeldoorn

ISBN 9789492234926
NUR 707

De Bijbeltekst in deze uitgave is, tenzij anders vermeld, ontleend aan de Herziene Statenvertaling,

© Stichting HSV 2010. Alle rechten voorbehouden,

© Stichting HSV en uitgeverij Jongbloed – Heerenveen.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze – hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere wijze – zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

OVERZICHT VAN DE BRIEF

Hoofdthema: De gerechtigheid van God

Sleutelvers: Romeinen 1:17

I. Inleiding (1:1-17)

II. Zonde – gerechtigheid geëist (1:18–3:20)

- A. De heidenen schuldig (1:18-32)
- B. De Joden schuldig (2:1-3:8)
- C. De hele wereld schuldig (3:9-20)

III. Verlossing – gerechtigheid verklaard (3:21–5:21)

- A. Rechtvaardiging verklaard (3:21-31)
- B. Rechtvaardiging geïllustreerd in Abraham (4:1-25)
- C. Rechtvaardiging verklaard in Adam (5:1-21)

IV. Heiligmaking – gerechtigheid verdedigd (6:1–8:39)

- A. Overwinning – het vlees (6:1-23)
- B. Vrijheid – de wet (7:1-25)
- C. Zekerheid – de Geest (8:1-39)

V. Soevereiniteit – gerechtigheid afgewezen (9:1–11:36)

- A. Israëls vroegere rijkdom (9:1-33)
- B. Israëls huidige verwerping (10:1-21)
- C. Israëls toekomstig herstel (11:1-36)

VI. Dienst – gerechtigheid getoond (12:1–15:7)

- A. In de kerk/gemeente (12:1-21)
- B. In de samenleving (13:1-14)
- C. Tegenover de zwakkere gelovige (14:1–15:7)

VII. Besluit (15:8–16:27)

INLEIDING

Christenen moeten gegrond zijn in de waarheid, en dat verklaart het doel dat Paulus had met het schrijven van deze brief: de waarheid van Gods verlossingsplan aan christenen uitleggen, zodat zij daarin vast zouden staan, en deze waarheid zouden doorgeven aan hen die nog verloren zijn. Tenslotte kunnen wij niet iets met anderen delen dat wij niet zelf bezitten.

De brief van Paulus aan de Romeinen was zijn langste en meest systematische uiteenzetting van de kern van het christelijk geloof. De gemeenten in Rome waren een mengeling van gelovige Joden en niet-Joden en dit bood de apostel een publiek tot wie hij de gemeenschappelijke boodschap kon richten die op allen van toepassing was, zonder voorbij te gaan aan het bestaande onderscheid in de manier waarop het God behaagd heeft om door het Joodse volk te werken. Overal waar hij het evangelie verkondigde en gemeenten stichtte, had Paulus te maken met de spanning tussen de Joodse oorsprong van het christelijk geloof en de mate waarin de Joodse traditie kon worden toegepast op niet-Joodse gelovigen.

Hoewel deze kwestie door de gemeente in Jeruzalem werd afgehandeld (zie Hand. 15), bleef ze een bron van controverse gedurende de vroege jaren van het christendom. De brief aan de Romeinen plaatst het probleem in perspectief en verklaart dat 'allen hebben gezondigd' (Rom. 3:23); dat 'wij, gerechtvaardigd uit het geloof, vrede hebben met God door onze Heere Jezus Christus' (5:1); en dat 'er dus nu geen verdoemenis is voor hen die in Christus Jezus zijn' (8:1). Paulus moedigt alle gelovigen vriendelijk aan om hun blik gericht te houden op de diepgaandere aspecten van Gods plan

voor hen. Hij zegt tegen hen: 'Ik roep u er dan toe op, broeders, door de ontfermingen van God, om uw lichamen aan God te wijden als een levend offer, heilig en voor God welbehaaglijk: dat is uw redelijke godsdienst' (12:1).

Dit betekent dat onze eigen studie van de Romeinenbrief ons standvastiger in het geloof zou moeten maken, meer in staat om van harte samen met andere gelovigen God te dienen en te eren, en enthousiaster om Christus te verkondigen aan hen die nog niet tot geloof in Hem gekomen zijn.

'Word veranderd'

Op 24 mei 1738 ging een ontmoedigde zendeling 'zeer onwillig' naar een godsdienstige bijeenkomst in Londen. Daar vond een wonder plaats. 'Ongeveer om kwart voor negen,' schreef hij in zijn dagboek, 'voelde ik dat mijn hart wonderlijk verwarmd werd. Ik voelde dat ik op Christus alleen tot zaligheid vertrouwde. Ik ontving de zekerheid dat Hij mijn zonden, zelfs de mijne, had weggenomen en mij van de wet der zonde en des doods had verlost.' Die zendeling was John Wesley.

De boodschap die hij die avond hoorde, was het voorwoord van Maarten Luthers commentaar op de Romeinenbrief. Slechts een paar maanden daarvoor had John Wesley in zijn dagboek geschreven: 'Ik ging naar Amerika om de indianen te bekeren; maar o, wie zal mij bekeren?' Die avond in Aldersgate Street werd zijn vraag beantwoord. En het resultaat was de grote Wesleyaanse opwekking die zich over heel Engeland verspreidde en het land veranderde.

Paulus' brief aan de Romeinen verandert nog steeds het leven van mensen, net zoals Maarten Luther en John Wesley erdoor veranderd werden. Het ene Schriftvers waardoor bovenal Luthers ogen werden geopend en dat hem vanuit louter religie overbracht in de vreugde van verlossing door genade, op grond van geloof, was Romeinen 1:17: 'De rechtvaardige zal uit het geloof leven.' De protestantse Reformatie en de Wesleyaanse opwekking waren beide de vrucht van deze prachtige brief, geschreven door Paulus vanuit Korinthe rond het jaar 56 na Christus. De brief werd naar de christenen in Rome gebracht door een van de dienaressen van de gemeente te Kenchreeën, zuster Febe (16:1).

Moet je je voorstellen: jij en ik kunnen dezelfde geïnspireerde brief lezen en bestuderen die leven en kracht gaf aan Luther en Wesley! En dezelfde Heilige Geest Die hen onderwees, kan ons onderwijzen! Jij en ik kunnen opwekking ervaren in onze harten, huizen en gemeenten, als de boodschap van deze brief dezelfde uitwerking heeft op ons als ze in voorbije eeuwen op gelovigen heeft gehad.

DE BRIEF VAN DE APOSTEL PAULUS AAN DE ROMEINEN

AFZENDER, GROET EN GEADRESSEERDEN

1 Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, een geroepen apostel, ^aafgezonderd tot het Evangelie van God, ²dat Hij tevoren beloofd ^bhad door Zijn profeten, in de heilige Schriften, ³ten aanzien van Zijn Zoon, Die wat het vlees betreft geboren is ^cuit het geslacht van David.

⁴Wat de Geest van heiliging betreft, is met kracht bewezen dat Hij ^dde Zoon van God is, door *Zijn* opstanding uit de doden, *namelijk* Jezus Christus, onze Heere.

⁵Door Hem hebben wij genade en het apostelschap ontvangen tot geloofsgehoorzaamheid onder alle heidenen, ter wille van Zijn Naam,

⁶waartoe ook u behoort, geroepen van Jezus Christus.

⁷Aan allen die in Rome zijn, geliefden van God *en* ^egeroepen heiligen: genade *zij* u en vrede van God, onze Vader, en van de Heere Jezus Christus.

HET VERLANGEN VAN PAULUS NAAR ROME

⁸Allereerst nu dank ik mijn God door Jezus Christus voor u allen, omdat uw geloof in de hele wereld wordt verkondigd.

⁹Want ^fGod, ^gDie ik in mijn geest dien in het Evangelie van Zijn Zoon, is mijn Getuige, hoe ik zonder ophouden aan u denk.

¹⁰^hSteeds weer vraag ik in mijn gebeden of mij, zo mogelijk, door de wil van God eens

een goede gelegenheid geboden zal worden om naar u toe te komen.

¹¹ⁱWant ik verlang er vurig naar u te zien, ^jom u in enige geestelijke genadegave te laten delen, waardoor u versterkt zou worden,

¹²dat is te zeggen, om in uw midden samen bemoedigd te worden door het onderlinge geloof, zowel dat van u als dat van mij.

¹³Maar ik wil niet dat u er geen weet van hebt, broeders, ^kdat ik dikwijls het voornemen had naar u toe te komen om ook onder u enige vrucht te hebben, zoals ook onder de andere heidenen. Tot nu toe was ik echter verhinderd.

¹⁴^lIk sta in de schuld bij Grieken en niet-Grieken, bij wijzen en onverstandigen.

¹⁵Zo is wat in mij is, gewillig om ook u die in Rome bent, het Evangelie te verkondigen.

DE KERN VAN DE BRIEF

¹⁶^mWant ik schaam mij niet voor het Evangelie van Christus, ⁿwant het is een kracht van God tot zaligheid voor ieder die gelooft, eerst voor de Jood, en *ook* voor de Griek.

¹⁷^oWant de gerechtigheid van God wordt daarin geopenbaard uit geloof tot geloof, zoals geschreven is: ^pMaar de rechtvaardige zal uit het geloof leven.

DE TOORN VAN GOD OVER DE HEIDENEN

¹⁸Want de toorn van God wordt geopenbaard vanuit de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van de

^a Hand. 9:15; 13:2; Gal. 1:15 ^b Gen. 3:15; 22:18; 26:4; 49:10; Deut. 18:15; 2 Sam. 7:12; Ps. 132:11; Jes. 4:2; 7:14; 9:5; 40:10; Jer. 23:5; 33:14; Ezech. 34:23; 37:24; Dan. 9:24; Micha 7:20 ^c Matt. 1:1; Luk. 1:32; Hand. 2:30; 13:23; 2 Tim. 2:8 ^d Jes. 9:5; 44:6; 54:5; Joh. 2:19; Rom. 9:5; 1 Joh. 5:20 ^e 1 Kor. 1:2; Efez. 1:1 ^f Rom. 9:1; 2 Kor. 1:23; 11:31; Gal. 1:20; Filipp. 1:8; 1 Thess. 2:5 ^g 2 Tim. 1:3 ^h Rom. 15:23,32 ⁱ 1 Thess. 3:10 ^j Rom. 15:29 ^k 1 Thess. 2:18 ^l 1 Kor. 9:16 ^m Ps. 40:10; 2 Tim. 1:8 ⁿ 1 Kor. 1:18; 15:2 ^o Rom. 3:21; Filipp. 3:9 ^p Hab. 2:4; Joh. 3:36; Gal. 3:11; Hebr. 10:38

AANTEKENINGEN BIJ DE BRIEF AAN DE ROMEINEN

1:1a

Paulus' omschrijving van zichzelf als 'een dienstknecht [TELOSVERT.: slaaf] van Jezus Christus' zal veelzeggend zijn geweest voor de Romeinen, want het Romeinse Rijk telde naar schatting zestig miljoen slaven, en een slaaf werd gezien als een bezitting, niet als een persoon. In liefdevolle toewijding had Paulus zichzelf aan Christus onderworpen om Zijn dienstknecht te zijn en Zijn wil te gehoorzamen.

1:1b

Het woord 'apostel' betekent 'iemand die door gezag met een opdracht is gezonden'. Het woord werd in die tijd toegepast op de vertegenwoordigers van de keizer of de afgezanten van een koning. Een van de vereisten voor een apostel was dat hij de opgestane Christus had gezien (1 Kor. 9:1-2). Paulus had Christus gezien op de weg naar Damascus (Hand. 9:1-9), en dat was het moment waarop Christus hem had geroepen als Zijn apostel voor de heidenen. Paulus ontving van Christus rechtstreekse openbaringen die hij moest doorgeven aan de gemeenten.

1:3

Jezus Christus is het middelpunt van de boodschap van het evangelie. Paulus identificeerde Hem als een mens, als een Jood, en als de Zoon van God. Jezus was geboren uit een maagd (Jes. 7:14; Matt. 1:18-25) uit het geslacht van David, en dat gaf Hem recht op Davids troon. Hij was gestorven voor de zonden van de wereld en daarna opgewekt uit de doden. Deze wonderbaarlijke gebeurtenis van Zijn plaatsvervangend sterven en zegevierende opstanding vormt het evangelie, en dit is het 'goede nieuws' dat Paulus predikte.

1:6-7

De gelovigen in Rome kwamen waarschijnlijk in verschillende groepen bijeen. Ze vormden niet één plaatselijke gemeente, want in hoofdstuk 16 groet Paulus een aantal huisgemeenten (16:5,10,11,14). We weten niet zeker hoe deze gemeenten zijn ontstaan, maar waarschijnlijk hebben gelovigen uit Rome die met Pinksteren in Jeruzalem waren geweest, na hun terugkeer de gemeenten in Rome gesticht (Hand. 2:10).

1:6

Paulus had de speciale opdracht om het evangelie aan de heidenen te verkondigen, en daarom was hij van plan om naar Rome te gaan, de hoofdstad van het keizerrijk. Hij was een prediker van het evangelie, en het evangelie was voor alle volken. Paulus wilde ook graag naar Spanje gaan om daar de blijde boodschap van Christus te brengen (15:28).

1:7

Rome was een trotse stad, en het evangelie kwam uit Jeruzalem, de hoofdstad van een van de kleine naties die Rome had veroverd. De christenen in die tijd behoorden niet tot de elite van de samenleving; het waren gewone mensen en zelfs slaven. Rome had veel grote wijsgeren en filosofieën gekend, dus waarom zou men aandacht besteden aan een verzinsel over een Jood die uit de dood was opgestaan (1 Kor. 1:18-25)? Christenen zagen elkaar als broeders en zusters, allen één in Christus, wat tegen de kenmerkende Romeinse trots en waardigheid indruiste. De gedachte aan een onbetekenende Joodse tentenmaker die naar Rome gaat om zo'n boodschap te verkondigen, is bijna humoristisch.

1:11-12

‘Ik verlang er vurig naar u te zien.’ Dit is het herderlijke hart van Paulus, de grote zendeling. Sommige gelovigen in Rome waren Paulus zeer dierbaar, zoals Priscilla en Aquila (16:3-4), die hun leven voor hem hadden gewaagd, ‘Persis, de geliefde zuster’ (16:12), en anderen die samen met Paulus hadden gearbeid en geleden. Maar hij hield ook van de gelovigen die hij niet kende, en hij verlangde ernaar om ook hen geestelijk te versterken. Hij zag uit naar een tijd van wederzijdse zegen in de liefde van Christus.

1:14

1:15

1:16-17

Paulus schaamde zich niet voor het evangelie. Zijn vertrouwen in de boodschap had de volgende redenen: (1) de oorsprong van het evangelie (het is het evangelie van Christus, vs. 16a); (2) de werking van het evangelie (het is de kracht van God, vs. 16b); (3) het resultaat van het evangelie (het is de kracht van God die werkt tot zaligheid voor ieder die gelooft, vs. 16c). Het Griekse woord dat hier vertaald is met 'zaligheid', wordt in andere Bijbelvertalingen weergegeven als 'behoud' of 'redding'; en het woord was zeer veelzeggend in de tijd van Paulus. De basisbetekenis is 'bevrijding', en het werd toegepast op zowel persoonlijke als nationale bevrijding. De keizer werd gezien als een 'bevrijder', evenals de arts die iemand van ziekte genas. Het evangelie bevrijdt zondaars van de straf en de macht van de zonde.

1:16

Ongetwijfeld waren de valse leraars al in Rome aangekomen en probeerden zij de christenen op te zetten tegen Paulus (zie 3:8). Sommigen beschuldigden hem ervan dat hij tegen de wet was; volgens anderen was hij een verrader van het Joodse volk. Weer anderen verdraaiden zijn onderwijs over genade en probeerden te bewijzen dat hij een losbandig leven onderwees. Geen wonder dat Paulus ernaar uitzag om naar Rome te gaan. Hij wilde de volheid van het evangelie van Christus aan hen verkondigen.

1:17

Dit is het sleutelvers van de brief, want het kondigt Paulus' onderwerp aan: 'De gerechtigheid van God wordt daarin geopenbaard uit geloof tot geloof, zoals geschreven is: Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven.' De uitdrukking 'de gerechtigheid van God' wordt in deze brief meer dan zestig keer in de een of andere vorm gebruikt (rechtvaardigheid, rechtvaardig gemaakt, rechtvaardige en gerechtvaardigd). Gods gerechtigheid wordt geopenbaard in het evangelie; want in de dood van Christus heeft God Zijn gerechtigheid geopenbaard door de zonde te bestraffen, en in de opstanding van Christus heeft Hij Zijn gerechtigheid geopenbaard door de gelovige zondaar verlossing aan te bieden. De vraag: 'Hoe kan een heilig God ooit zondaars vergeven en toch heilig zijn?' wordt in het evangelie beantwoord. Door de dood en opstanding van Christus wordt God gezien als Degene Die

zowel rechtvaardig is als rechtvaardig maakt (zie 3:26). Het evangelie openbaart een gerechtigheid die van begin tot einde door het geloof is.

1:18-23

Door Gods waarheid te onderdrukken en Zijn heerlijkheid niet te erkennen, bleven de mensen zonder God, en mensen zitten zo in elkaar dat zij iets moeten aanbidden. Als zij de ware God niet willen aanbidden, zullen zij een valse god aanbidden, ook als zij die zelf moeten vervaardigen! Deze eigenschap van de mensen verklaart hun neiging tot afgoderij. Zij verruilden de heerlijkheid van de ware God voor goden die zij zelf hadden gemaakt. Zij verruilden heerlijkheid voor schande, onvergankelijkheid voor vergankelijkheid, waarheid voor leugens.

1:24-27

Het gevolg was dat zij zich overgaven aan hun eigen begeerten, en Paulus noemt hier een afschuwelijke zonde die in zijn tijd welig tierde en ook in onze tijd steeds wijder verbreid is geworden: homoseksuele activiteit. Deze zonde wordt herhaaldelijk veroordeeld in de Schrift (Gen. 18:20-21; 1 Kor. 6:9-10; Jud. vs. 7). Paulus karakteriseert haar als 'onrein', 'onterend', 'schandelijk' en 'tegennatuurlijk'. Niet alleen de mannen waren schuldig, maar 'ook hun vrouwen'.

VRAGEN TER VERWERKING

BIJ DE BRIEF AAN DE ROMEINEN

Hoofdstuk 1

1. Hoe noemt Paulus zichzelf in 1:1?
2. Om Wie gaat het in het Evangelie en kun je omschrijven wat het Evangelie inhoudt (vs. 1-7)?
3. Wat is de kernboodschap van deze brief?
4. De mensen hebben zich overgegeven aan hun eigen begeerten. Wat zijn de gevolgen hiervan (vs. 18-32)?

Hoofdstuk 2

1. God oordeelt in overeenstemming met de waarheid (vs. 2). Wat betekent dat (vs. 1-3)?
2. God oordeelt in overeenstemming met iemands werken (vs. 6). Wat betekent dat (vs. 4-11)?
3. God oordeelt in overeenstemming met de verborgen dingen van de mensen (vs. 16). Wat betekent dat (vs. 12-24)?
4. Wie is in Gods ogen werkelijk een Jood (vs. 25-29)?

Hoofdstuk 3

1. Wat heeft de Jood voor op anderen (vs. 1-2)?
2. De Joden stonden schuldig tegenover God. Welke vier getuigen stemmen hiermee overeen (vs. 1-8)?
3. Op grond waarvan staan alle mensen – dus ook jij – doemwaardig (strafschuldig) voor God (vs. 9-20)?
4. Hoe kan de zondaar door God gerechtvaardigd worden, d.w.z. door God vrijgesproken worden van zijn straf en schuld (vs. 21-31)?
5. Welke betekenis heeft het bloed van Jezus (vs. 25) voor jou?

VAN DEZELFDE AUTEUR

De Brief aan de Romeinen – ontdek de hoofdlijnen

Warren W. Wiersbe

Paperback, 96 pagina's

ISBN 9789492234186

Hoofdstuk voor hoofdstuk door de Bijbel

Warren W. Wiersbe

Gebonden, 480 pagina's

ISBN 9789492234254

365 dagen groeien in het Woord

Warren W. Wiersbe

Gebonden, 368 pagina's

ISBN 9789492234131

365 dagen leven uit de Psalmen

Warren W. Wiersbe

Gebonden, 368 pagina's

ISBN 9789492234162